

PÁRBESZÉD

A „Pincehelyért” Egyesület hivatalos havilapja

3. Évfolyam 8. szám

Megjelenik 1200 példányban

2000. augusztus

Felelős kiadó: Farkasné Horváth Mária; Felelős szerkesztő: Gyulási János

Kiadvány: Gyulási János

Lapunk megjelenését az Önkormányzat támogatta !

Köszönet egy rendezvényért!

2000 augusztus. 11-12-13-án községünkben falunapokat rendezett a „Pincehelyért” Egyesület melyen szép számmal vett részt a falú lakósága.

Ezen a napokon színvonalas műsorokkal és a szombati napon ingyenes ebéddel látták vendégül a sportpályára kilátogató érdeklődőket. Sajnos sokan nem tudják, vagy nem akarják tudomásul venni, hogy ezt a rendezvényt a kilenc tagú vezetőség nem a saját szórakozására, hanem a község népének a szórakoztatására szervezte meg, amint azt az Egyesület neve is kifejezi: „Pincehelyért”! A pincehelyiekért, vagyis a falunkért tették, amit tettek. Ennek ellenére a szokásos ellenlábas kritizálók most is előbújtak. Ezek a személyek nem vettek részt a rendezvény megszervezésében, rendezésében, nem álltak a rendezők mellé, hanem a háttérből figyelték az eseményeket, és annak végeztével előálltak a tele szájjal, kiabált kritikáikkal, amelyek lehet, hogy néhány helyen jogosak, de ennek a dolognak nem ez az elrendezési módja. Ilyen széthúzást és mondhatom kárörvendést csak Pincehelyen lehet tapasztalni. De leveletem nem ezért írtam, csak megragadtam az alkalmat, hátha olvassák soraimat azok is, akik aktív nem résztvevőként kritikáikkal előálltak. Minden pincehelyinek, aki bármilyen formában segítette a rendezvény jobb és szebb megvalósítását köszönet érte! Most lehet, hogy részre hajlással vádolnak majd, de külön köszönet a nyugdíjas klub asszonyainak, akik reggeltől estig a nagy forráságban főzték a falu népének az igen finom ebédet. A szakácsok a következők voltak: Fülöp Andrásné, Pintér Jánosné,

Szepesi Istvánné, Jankó Istvánné, Boda Jánosné, Vódló Józsefné, Farkas Károlyné, Benkó Lajosné, Horváth Lászlóné, Jankó Lászlóné. Elnézést, ha valakit kihagytam, de ez csak az én magán levelem a lakosokhoz, a hivatalos köszönet nyilvánítást az Egyesület vezetősége hozza nyilvánosságra!

Végezetül arra kérem a falu népét, hogy jó szándékkal támogassák azokat a vezetőket és szervezeteket, akik a faluért akarnak tenni valami szépet és jót! Ne gáncsoskodjunk és rágalmazzuk őket. Remélem, hogy 2000-ben Pincehelyt is a megbékélés szele járja át.

Név és cím a szerkesztőségben.

A „Pincehelyért” Egyesület munkájáról...

Havi rendszerességgel megtartjuk vezetőségi gyűléseinket, ahol megbeszélésre kerülnek a megvalósítandó feladatok. Így volt ez július hónapban is. Felvállaltuk a Sportpályán egy beton kisszínpad elkészítését, melynek célja, hogy a szabadtéri előadások: néptáncosok, énekesek, zenekarok, méltó helyen mutathassák be programjaikat. A szervezést közösen vállalta fel a vezetőség, mindenkinek megvolt a feladata. Július 21-én kezdődött az alap kiásása. A kemény, száraz talaj alaposan próbára tette a munkát végzőket. Az alap ásását az Íjász Klub tagjai végezték. Július 22-én kezdődött a betonozás. A sóder szállítását Kovács Nándor és Zsiga József vállalta térítés mentesen. Mivel a Csehfalvay kúriánál volt lerakva a sóder, azt ki kellett szállítani a pályára. Így teherautóra kellett rakódni, melyet markolójával Katona Rudolf és Oszkó Zoltán végzett szintén ingyen. Ifj. Bíró József lovas kocsival szállította a

téglát. A zsaludeszkákat és a betonkeverő kiszállítását Juhász Imre szikvízgyártó vállalta. A cement megvásárlásához anyagiakban hozzájárult a Vörösmarty Szövetkezet elnöke Sőhajda András, Oszbach József, Ambrus László. A cement helyszínre szállítását Mezei András, Ambrus László és Ifj. Sillei András végezte. Mikor minden anyag a rendelkezésre állt elkezdődött a munka szép napos időben. Az építés vezetője Bíró József volt. A betonkeverőnél Kuvik József adagolta szakszerűen a jó betonhoz való anyagot. A munka jókedvvel folyt, viccelődés és a felharsanó nevetés bizonyította, hogy a közös célért dolgozó csapat nem tud elfáradni. Beesteledett. A munkát abbahagytuk és megbeszéltük, hogy másnap folytatjuk. Következő nap újra együtt volt a csapat. Mire delet harangoztak, mindenki a családjával ebédelt. Engedje meg a kedves olvasó, hogy elmondjam, leírdjam véleményemet erről a közösen végzett munkáról. Számomra idősödő fejjel, nagyon jóleső érzés volt fiatalokkal együtt dolgozni. Látom a tenni akarás megvan bennük, ha látják az értelmét. Úgy érzem többet kell foglalkozni velük és értelmes célokat kell kitűzni eléjük. A kemény betontól készült építmény jelképezze a pincehelyi fiatalok összefogását, és bízunk abban, hogy gyermekeik, unokáik is hasznát veszik. Azoknak akik a munkát végezték ingyen társadalmi munkában megérdemlik, hogy nevüket megörökítse a Párbeszéd újság. Az építmény felavatása augusztus 12-én a Pincehelyi napok keretében lesz, néptánc bemutatóval. Az építésben részt vettek: Bíró József, Farkas Tibor, Kuvik József, Bognár István, Mikina József, Juhász János, Juhász Mihály, Ifj.

Sillei András, Szirmai Ottó, Zajtai S. Béláné, Farkasné Horváth Mária, Benkó Lajosné, Bodnár Lajos, Benkó Lajos, Szajkó István, Borbély Henrik, Szécsi István.

Tudósítás: Benkó Lajos

Egy rég megérdemelt kitüntetés...

Dr. Schilli Antal főorvos, kórházunk sebészetének vezetője 2000 augusztus 20-ra meghívót kapott az Igazságügyi Minisztérium Dísztermében tartandó ünnepségre, Dr. Dávid Ibolya igazságügyi miniszter aláírásával. Az ünnepség keretében kitüntetések kerültek kiosztásra, melyet Dr. Mádl Ferenc a Magyar Köztársaság Elnöke adott át a meghívottaknak. Dr. Schilli Antal főorvos úr „Érdemes és Eredményes Munkássága Elismeréseként” a „Magyar Köztársaság Arany Érdemkereszt”-jét kapta meg. Ennek a kitüntetésnek apropójából, telefonon időpontot kértem a főorvos úrtól egy riport erejéig. Ő elfogadta a kérésemet, azzal a kikötéssel, hogy a megbeszélte időben ügyeletes, de ha nem lesz gond, akkor szeretettel vár. A „Pincehelyért” Egyesület nevében elsőként gratuláltam a magas kormány kitüntetéshez. A tágas teraszon az évszázados fák alatt arra kértem a főorvos urat, legyen szíves mondja el a helyi újság olvasóinak, miképp is jutott idáig. Dr. Scilli András főorvos: - Abaligeten kezdtem az általános iskolát, a pécsi Nagy Lajos cisztercita gimnáziumban érettségiztem 1956-ban. Pécsen végeztem az egyetemet 1962-ben az orvostudományi karon. Ott kiváló tanáraink voltak, pl. Szentágotai János professzor, Romhányi György patológus. 1962-től 1969-ig fiatal sebészként Pincehelyen Dr. Pilaszanovics Tivadar főorvos ismertette meg velem a sebészet alapjait. További tanulmányaim során 1966-ban sebészeti szakvizsgát tettem. 1969-től a dombóvári kórházban dolgoztam 13 évig. Adjunktusként 1971-től. Berger főorvos úr irányításával általános továbbképzést, a sebészettel összefüggő tanulmányokat végeztem, és mindebből szakvizsgát tettem. Megtanultam az altatással

végzendő eljárásokat, igazságügyi orvosi tevékenységet is folytattam és a mai napig is végzem. 1982-ben megpályáztam a pincehelyi kórház főorvosi beosztását, amit a jelen napig is betöltök. Korszerűsítéseket végeztem, a mai elvárásoknak megfelelően. Szerencsére a kórház átélte a kritikus időszakot, mikor a bezárása volt a napirenden. Ezért késhegyre menő küzdelmet kellett folytatni a megmaradásért, sikerült. A megyei vezetés pozitív hozzáállása biztató a jövőt illetően. Életem céljaként mindig az vezérelt és vezérel, hogy eredményes munkát végezzek a lakosság és a betegek gyógyítása érdekében. Hogy ezt eddig sikerült remélem mindenki megelégedésére végrehajtani, azt köszönhetem kollégáimnak, és külön köszönöm családomnak, feleségemnek, aki mindig mellettem áll és sok mindenről lemond, hogy én az időmet, mindenkor az emberek gyógyításának szentelhessem. Ekkor megszólalt a telefon – sérültet hoztak a sebészetre – főorvos úr felállt kezét fogtuk – Mennem kell hív a köteleesség – mondta. Én megköszöntem a riportot. Így zajlik az egészségügyben dolgozók élete, magánélet szinte semmi, és egyre nagyobbak az elvárások. Pincehely lakói ezúton köszöntik Dr. Schilli Antal főorvos urat. Köszönjük áldozatos munkáját. Adjon a mindenható jó egészséget, hosszú boldog életet kedves családjához körében neki. A magas kormánykitüntetéshez szívből gratulálunk.

Benkó Lajos

P+R

(Parkolj és utazz)

Legendák, mondák, regék keletkezése a homályos régmúltba nyúlik vissza, melyben már alig lehet kitapintani, hogy mi is volt előbb, a tény vagy a legenda. A tény szülte a legendát, mely aztán elmesélte a tényt, vagy a legenda szülte a tényt, mely azután legendává terebélyesedett. Ilyen bizonytalan ősköd lengi körül Szondi György két

apródjának történetét melyet Arany János is megénekelt.

Térképek, leírások alapján kerestük Drégely várát. Aztán rájöttünk, minden leírás, térkép, ami a kezünkbe került hamis! A tény Nagyoroszi után egy jelentéktelennek tűnő alacsony tábla jelezte a főútról az irányt. Már kezdett az út gyanúsan hosszú lenni, mikor egy honvédségi laktanya kapuja előtt találtuk magunkat. Első gondolat – eltévedtünk – netán útlevélvizsgálat?

Nagy csodálkozásunkra az őrt álló katona készségesen kinyitotta a kaput és betessékelte bennünket. Majd meg is adta a felvilágosítást: jó felé járunk, menjünk csak a laktanyai úton, és oda érünk. Mire megkérdeztem: - ugye azzal, hogy bejöttünk még nem kell bevonulnunk – neveltünk. Tovább autóztunk a laktanya kacsaringós útján. A másik kapu elé még nem is értünk, de már nyitották fel a sorompót. Ezután kalandos út következett, mert egy kiképző terepen kellett keresztül autózni, különböző akadályok között. Amelyiket lehetett kikerültük, amelyiket nem ott az autót féltve a lógó, kiemelkedő, különféle akadályok között centizve haladtunk. Az utolsó egy kapuszerű építmény volt, ami után azon tanakodtunk – Magyarországon vagyunk-e még? Erdőbe érkezve szűk kanyargós út vitt tovább. Egyik helyen tábla jelezte a vár felé vezető ösvényt. Kicsit hosszúnak tűnt az idő, amit gyaloglással töltöttünk. Az erdő szokványos volt de a vár előtt a fák mérete jelezte, hogy ők már többet láttak az időből.

A vár egy hegykúp platójára épült, a falak követik a hegy hosszan elnyúló alakját. Egy-egy bejárata van, az ovális forma egyik-egyik felén. Meg is különböztetik őket, a bástya felőli oldal a külsővár, ahonnan mi érkeztünk a felső vár bejárata. Itt egyetlen sziklába vájt folyosó

vezet be, a lépcsők még ma is léteznek. A vár kívülről járható része látványos, a romok közt közlekedni nem nehéz, nagy területe van. Mivel hegy platójára épült, sok helyen szép kilátás nyílik a Börzsöny erdővel borított hegyeire. Romjait sok helyen bokrok, gaz borítja. Egy maszek kőműves elkezdte néhol a romok konzerválását, a falak javítását. Ami azért tetszett, mert elvégzett munkája nem zavarta a múlt illúzióját. A vár északnyugati falán Szondi György és katonái emlékének 400 éves évfordulójára emléktáblát helyeztek el.

Miközben sétálgatva a múltról beszélgettünk, a lemenő nap sugarai zökkentettek bennünket vissza a jelenbe, ideje indulni!

„Felhőbe hanyatlott a drégeli rom,
Rá visszasüt a nap, ádáz tusa
napja.”

Tóth Ferenc

Hol vannak a régi tanítók!?

1944-ben kezdtem meg általános iskolai tanulmányaimat a Tolna megyében erdők között fekvő szülőfalumban Gyulajon. Az első évben körülbelül 30-an voltunk. Három csoportra lehetett az osztályt elkülöníteni. Az egyik a gazdag gyerekekből állt, akik mindig lenézték a bennünket, szegényebbeket. A másik csoport a középosztályhoz tartozó gyerekekből állt, akik kicsit jobban öltözöttek voltak, és a tízóraijuk sem csak zsíros kenyér volt, mint a legszegényebbeknek, akiknek a szülei nincstelen, napszámosok voltak, akik klumpába, táska helyett tarisznyával jártak az iskolába.

De ott volt velünk Csizmadia Mária ő mindenkit egyformán szeretett, és minden erejével sulykolta belénk a betűvetés és a számolás tudományát. Mindezen különbségek ellenére köztünk gyerekek között soha nem volt ellentét, nagyon jó osztály volt a

miénk. Tanítóink fáradságot nem ismerve okítottak bennünket, egész fiatalságukat a butuska falusi gyerekek nevelésének szentelték. Olyan volt ez mintha az első osztálytól kezdve hozzájuk lettünk volna kötözve 8 éven át. Mindent elkövettek, hogy valamit belénk oltsanak a tudás fájából. Szebényi Gézáné mintha az édesanyánk lett volna, úgy bánt velünk. Bükkösi János az iskolaigazgatónak mindig mindenkihez volt egy jó szava. Varga Gizi tanító néni rendkívül közvetlen, és jó volt hozzánk. Mindig mosolyogva, felült a pad tetejére közénk és úgy magyarázta a történelmet. Nálunk olyan nem volt, hogy nem tudom a leckét, akkor addig nem mehettünk haza míg a leckét fel nem mondtuk. Emlékszem egy alkalommal nem tanultuk meg úgy öten- hatan egy szép verset és a tanító néni elvitt bennünket magához, és amíg ő főzött mi addig tanultunk kint a pitarban sorba ülve. Palacsinta is készült, abból kapott mindenki egyet, és aki elmondta a feladott verset mehetett haza. Azoknak a tanítóknak volt tekintélyük, akaraterejük. Egyenes jelleműek voltak, nem beszéltek mellé soha. Minden tudásukkal az akaratukat ránk erőltetve mindenre igyekeztek megtanítani bennünket. Ott tanultam meg kötni, hímezni, zoknit stoppolni, horgolni és még nagyon sok más dolgot is. Pedig azok a tanítók sem voltak gazdagok, a község lakásaiban laktak, nem volt autójuk sem, de volt lelkük, idejük és ők voltak abban az időben a falú legmegbecsültebb emberei. Volt idejük szindarabot betanítani, táncsoportot szervezni, énekkart vezetni. Az osztályból többen lettek tanárok, óvónők, gyógyszerészek.

Jó volna egyszer még összehozni azt az osztályt. Közölünk, sajnos már többen elköltöztek ebből a világból, nyugodjanak békében.

A tanítóimra, míg élek szeretettel és tisztelettel emlékezem, és még ma is hallom okító hangjukat 48 év távlatából.

Özv. Gyulasi Jánosné

Elszármazottak találkozója Pincehelyen...

A Millennium alkalmából rendezte meg községünk Önkormányzata a Pincehelyről elszármazottak találkozóját. Augusztus 19-én az ország egész területéről érkeztek a volt pincehelyiek, sokan 30-40 éve nem jártak már erre.

Az ünnepi mise előtt, melyet dr. Mayer Mihály megyéspüspök celebrált, igazán megható volt látni, hányan ismerik fel egymást, illetve a megjelent helybelieket. A közös ebéd alatt egyre több emlék jött a felszínre, sok kérdést kaptunk, hogy a régi szomszédoknak, ismerősöknek, hogy alakult az élete. A délutáni hőség ellenére a temetőben tartott megemlékezéseket is sokan megfigyelték jelenlétükkel, együtt hajtottunk fejet a már elhunyt pincehelyiek emléke előtt. A napot az arató felvonulás és bál zárta le este 18 órától, amely nagyon jól sikerült. Szeretném megköszönni a résztvevőknek, hogy a régi ruhákat felkutatták és örömmel viselték, természetesen azoknak a szülőknek, nagyszülőknek, ismerősöknek is jár a köszönet, akik ebben a lelkes „aratócsoport” tagjait segítették. Augusztus 20-án délelőtt a Posta melletti tér ünnepélyes átadására került sor, remélem, hogy a község lakóinak is elnyerte tetszését ez az új színfolt és tudunk vigyázni rá. Az elszármazottak találkozásának megszervezésében nyújtott támogatásukat és munkájukat külön köszönöm az Önkormányzat dolgozóinak, és a megemlékezéseken szavalóknak.

S. M.

Felhívások – Közlemények – Hirdetések:

Hegedűs Gyula

A magyarok története

- V -

A szomszéd besenyők nagyon irigyelték
A gazdag és bátor magyarok népét.
Egyszer aztán midőn hadjáratban voltak,
Hatalmas sereggel ellenük vonultak.

Nőket bántalmaztak, gyújtogattak, raboltak,
Kegyelmetes szívvel senkihez sem voltak.
Nem volt, aki védje a szép asszony-népet,
Öreget levágtak, elraboltak szépet.

Mikor a magyarok zsákmánnyal megtértek,
Feldúlt sátrat láttak, s jajveszékelték.
Besenyő támadást nyomban elbeszéltek,
Borzalmas bosszúra vezérüket kérték.

Árpád, a fővezér, nem hallgat a szóra,
Nagy az ő hatalmuk, ezt ő nagyon tudta.
Jobbnak látta inkább azt, hogy kibéküljék,
Lehet még új haza, semhogy megütkezzék.

Újra a táltosok tanácsait kérte,
Mondják meg az irányt, merre menjen népe.
Azok meg azt mondták: hegyek karéjában,
Nem is messze innen, gyönyörű ország van.

Árpád vezér apja, Álmos indult előbb,
Követte őt nyomban a jólelkű Előd.
Ond és a Kund jöttek szorosan utána,
Tass és Huba pedig ezeknek nyomába.

Töhötöm csapata zárta a sort végre,
Árpád, a fővezér könnyes szemmel nézte.
Elvonult előtte magyaroknak népe,
Mikor lóra pattant, s vágatott az élre.

- folytatjuk -

**A hagyományos szüreti felvonulás
szeptember 30-án lesz!**

**A képzőművészeti tábor idei
alkotásaiból nyílik kiállítás
Október 7-én, szombaton 16 órakor
a Községi Házban!**

Arany esküvő!

2000 augusztus 26-án a könyvtárban a család és a közeli barátok előtt Török István és felesége, Mancika néni az 50-ik házassági évfordulójuk alkalmából, megerősítették 1950 augusztus 28-i esküjüket. Ezúton is nagyon sok boldogságot és jó egészséget kívánunk Nekik!

**Pincehelyen az Erzsébet-hegyen / újhegy /
1170 négyzetméter szőlő, pince eladó!
Berendezéssel együtt! Villany van!
Tel: 406 - 194**

SUZUKI PAKS
7030 Paks, Tolnai út 17.
Tel.: 75/311-828,
20/96-13-499 • Fax: 75/314-494

SUZUKI
BARTA

SUZUKI SZEKSZÁRD
7100 Szekszárd, Alkony u. 1.
(az ATI-lapálya mellett)
Tel.: 74/415-611 • Fax: 74/415-051

ELJÖTT AZ IDEJE AZ AKCIÓS VÁSÁRLÁSNAK!

CSEREAKCIÓ!

**Új Suzuki vásárlása esetén használt autóját akár
katalógusár felett
számítjuk be az új autó árába**

**Régi, kedvezőtlen hitelét cserélje újra!
Új hitelfeltételekkel, 10% alatti hitelkammattal várjuk Önt!
Pl.: 1 millió Ft hitel 72 hónapra már havi 19.457 Ft-tól.**

Használtautó-ajánlatunk:
5 db 1994-es évjáratú Škoda Pick Up
teherautó most 450.000 Ft+ áfáért!

Rendkívüli ajánlatunk:
Egyéves Suzukik szenzációs áron!
Tesztautók óriási kedvezménnyel!

Közalkalmazottaknak, taxisoknak, gépjárműoktatóknak, orvosoknak,
villamosenergia-ipari dolgozóknak a listaárból nagy kedvezmény!

Suzuki. Jól jár vele!

